

Sadržaj

Dva psa istraživača 6

Šumska avantura 26

Miša i Floki 46

Proslava na jezeru 66

MOJE NAJZABAVNIJE PRIČE O ŽIVOTINJAMA

Tekst: Uta Haderlejn
Ilustracije: Bob Bampton

Dva psa istraživača

Zbog njihovog crno-belog krzna možeš ih veoma lako pomešati. Samo ako se dobro zagledaš, primetićeš da Bepo na čelu i grudima ima malo više belog krzna od Čupka.

Radoznali psi mašu repom i pitaju: „Mama šta ćemo danas raditi?“ Mama se smeje: „Isto što i svakog dana, vi mali nevaljalci. Ostaćemo kraj naše kućice i čuvaćemo dvorište!“

„Uf, kako je to dosadno!“, reče Bepo. I Čupko se požali:

„Pospaćemo od dosade.“ Dva brata su se

sasvim približila jedan drugom i ne-

što prošaputala. „Mama, imamo

ideju. Vrlo rado bismo se proše-

tali farmom“, započe Čupko.

„Upoznali bismo životinje“,

doda Bepo. „Već smo veliki.“

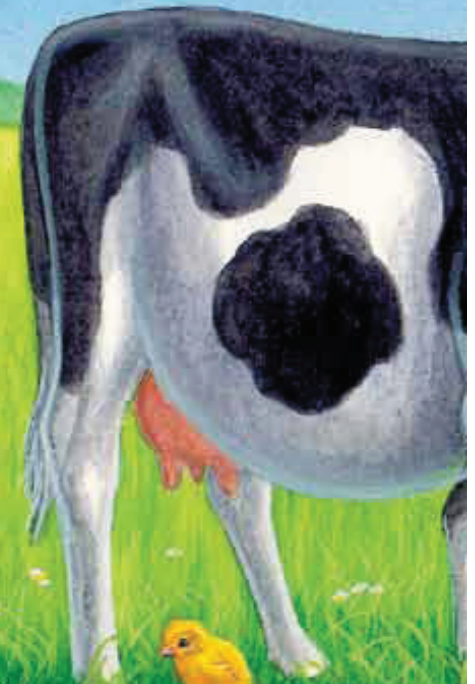
Mama je najpre htela da odbije ovaj njihov predlog. „Ne znam baš...“, poče ona. Ali kada je videla Bepov i Čupkov molećiv pogled, ona popusti: „Dobro. Ali ne smete da se udaljavate mnogo od kućice!“

„Ne, nećemo“, uzvratu Bepo. „Hvala, mama“, uzviknu Čupko.

I već su zbrisali.

„Ja hoću do pašnjaka“, reče Bepo. „Tamo sigurno ima mnogo prostora za igranje. Znaš li put do tamo, Čupko?“ Bepo pogleda u nebo i sinu mu ideja: „Hej, ptice“, povika on. „Vi sigurno znate put do pašnjaka. Možete li da odletite tamo, a mi ćemo trčati za vama?“ Ptice se složiše. Zadihani psići stigli su na pašnjak.

Dok je Čupko zahvaljivaopticama, Bepo je već nestao. „Traži me“, samo to je čuo Čupko. „Igra skrivanja – to liči na mog brata“, pomisli Čupko. Njuškao je okolo tražeći ga. Da li se Bepo sakrio u visokoj travi? „Mu... mu“, čulo se tu. Možda krava zna gde se Bepo sakrio? Čupko se oprezno primakao. Napred, na tlu kod pilića, nalazi se malo bure.

Da li je Bepo unutra? To bi bilo sjajno skrovište! „Aha, našao sam te!“, povika Čupko malo kasnije. Bepo izađe iz bureta. „Brzo si me pronašao“, brundao je Bepo. „Sledeći put moram da nađem neko bolje skrovište.“ Psići su potom izašli da se odmore na livadi. „Želite li malo vode?“, ljubazno ih upita krava. Bepo i Čupko veselo mahnuše repićima: „Da, hvala.“

„Gde ćemo sada?“, upita Bepo. Čupko nije dugo razmišljao, pa predloži: „Da odemo do ambara? Krava mi je pričala da tamo živi jedno malo ždrebe.“ Psi potrčaše. U ambaru Čupko nije znao šta prvo da uradi: da li da odmah potraži ždrebe ili da juri mačke.

„Napravite mesta, stigao sam“, zalaja radosno. Ali se velika mačka nije dala ućutkati. „Čupko, ostavi nas na miru. Ako nam budeš pravio probleme, tužićemo te tvojoj mami!“ To Čupko nikako nije želeo. „Bepo i ja ćemo onda morati da se vratimo u kućicu i to bi bio kraj našem lepom izletu“, pomisli. „Dobro“, promrmlja on. „Možete li mi makar reći gde se nalaze konji?“

„Da, tamo napred u štali“, mijauknu mače. Stvarno je tako! A tu je i ždrebe. Čupko ga je pažljivo posmatrao. „Kako se zove?“, upita mamu kobilu.

„Zove se Sale“, odgovori ona.

„Voleli bismo da se igramo sa Saletom na pašnjaku“ – reče Čupko. „Možda ćete moći sutra“, odgovori mama ko-

